

Arrest

nr. 126 692 van 3 juli 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 16 november 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 december 2012 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 1 oktober 2013 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de in punt 1.1. bedoelde aanvraag onontvankelijk. Op 17 oktober 2013 werd deze beslissing ter kennis gebracht.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing.

1.3. Op 1 oktober 2013 treft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13). Op 17 oktober 2013 werden deze beslissingen ter kennis gebracht.

Zij vormen de tweede en derde bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. 4 Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure). Uit de vaste rechtspraak van de Raad van State (zie o.a. RvS 31 maart 1994, nr. 46.816) blijkt dat het belang actueel dient te zijn en dus voorhanden moet zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak dient te doen.

Of er nog sprake is van een actueel belang is een aangelegenheid die de Raad ambtshalve dient te onderzoeken.

De beslissing waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, vermeldt in haar aanhef: *"Aan betrokkenen werd op 10.01.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven, gepaard gaande met inreisverbod voor drie Jaar, betekend op 29.01.2013. Hierdoor worden zij gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten en verboden het opnieuw te betreden gedurende drie jaar. Aangezien dit inreisverbod nog steeds van kracht is, hebben betrokkenen aldus niet het recht zich op het Belgisch grondgebied te bevinden."* Dat verzoekers onder een definitief inreisverbod staan dat noch opgeheven noch ingetrokken werd, vindt steun in het administratief dossier. Het wordt door verzoekers ook niet ontkend ter terechtzitting.

Artikel 1, 8° van de Vreemdelingenwet definieert een inreisverbod als volgt: *"de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden (...)".*

Gelet op bovenstaande dient te worden vastgesteld dat verzoekers het wettelijk vereiste belang ontberen bij huidig beroep. Een procedure op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is erop gericht een verblijf in het Rijk te verkrijgen op grond van buitengewone omstandigheden die toelaten dat de aanvraag om verblijfsmachtiging in België wordt ingediend. Verzoekers die onderhevig zijn aan een inreisverbod kunnen het Rijk echter niet binnenkomen en er a fortiori niet verblijven. Zij kunnen derhalve geen machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet verkrijgen, tenzij het inreisverbod niet langer geldt, omdat het verstreken, ingetrokken of opgeheven is, wat in casu niet het geval is.

Ter terechtzitting daaromtrent bevraagd stellen verzoekende partijen niet meer dan te volharden in hun verzoekschrift. Een verzoekende partij die echter haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Het beroep is derhalve onontvankelijk voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing. Voor wat betreft de tweede en derde bestreden beslissing dient te worden vastgesteld dat het verzoekschrift een middel ontbeert dat hiertegen gericht is. De twee middelen die het verzoekschrift bevat zijn

duidelijk gericht tegen de eerste bestreden beslissing. Het beroep is derhalve eveneens onontvankelijk voor zover het gericht is tegen de tweede en derde bestreden beslissing.

Derhalve is het beroep in zijn geheel onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA